

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NABOČNINA:

Združene države:
\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 meseca

Kanada in deželo izven Združenih držav:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 meseca

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 137 Thurs., July 18, 1968

Premiki v vietnamskem vojskovanju

Kdor skuša razumeti sedanjo fazo vojskovanja v Vietnamu s političnega vidika, se mu ponuja kar sam od sebe vtis, da se je zadnje tedne nekaj spremenilo v taktiki naših vojaških operacij. Pade namreč v oči, da je z odhodom generala Westmorelanda odšla iz Vietnama tudi njegova taktika: iskati sovražnika in ga drobiti. Kar je večjih vojaških operacij na suhem, se navadno razvijajo blizu ameriških taborišč in vojaških postojank, kot so letališča, luke, skladišča, prometna križišča itd. Pa še tam pride do spopadov na komunistično pobudo. Ameriške oborožene sile se skušajo držati recimo v "ofenzivni defenzivi." Gonijo sovražnika, ako jih napade, toda ne drvijo za njim čez drn in strn z edinim namenom, da bi mu prizadele čim hušje zgube. Tip take ofenzivne defenzive so boji okoli Saigona in v Saigonu samem. Posledice nove metode bojevanja se tudi že vidijo: tedenske zgube življenj ameriških vojakov so že tupatam padle na polovico najvišjih tedenskih zgub v letošnjem letu. Časopisje pa zmeraj manj poriva v ospredje pomen in obseg tedenskih zgub.

Nehote nam prihaja na misel vprašanje, zakaj t a k a sprememba v vojskovanju?

Mislimo, da nam vsaj dva razloga moreta deloma dati odgovor na to vprašanje.

V Ameriki smo sredi volivne kampanje. Nobena stranka nima veselja, da bi postavljala vietnamsko vojskovanje med glavne predmete volivne borbe. Vsi kandidati se predmetu izogibajo, še bolj se pa izogibajo jasnemu odgovoru, kaj mislijo o vojskovanju. Johnson je preveč rebrisan politik, da ne bi s takim razpoloženjem med demokrati in republikanci že davno računal. Skušja jim olajšati volivno agitacijo. Politika mu torej narekuje, da skuša omejevati vojskovanje v Vietnamu.

V Parizu pa se naša in vietnamska delegacija pogovarjata, kako bi začeli stvarno debato o sklepanju premirja. Na videz niso ti razgovori rodili nobenega uspeha. V resnici se mora nekaj plesti za kulisami. Le počasi prihaja na dan, da Ho Ci Minh pošilja neopazno zmeraj več svojih ožjih sodelavcev v Pariz. Gotovo jim ne daje naloge, da samo poslušajo, kako obe delegaciji na uradnih sejah mlata prazno slamo. Kot pri vsakih pogajanjih za prehod iz vojnega na mirno stanje, se zbira sedaj v Parizu okoli obeh delegacij cela vrsta političnih in diplomatskih potkov, ki prenašajo pošte od ene strani na drugo in narobe. Potovke opravljajo navadno zelo koristno delo: omogočajo obema nasprotnikom, da lahko presojata medsebojne odnose po različnih vidikih, ki se ne krijejo zmeraj. To odpira pot do kompromisov.

Johnson ima s svojo novo taktiko vojskovanja v Vietnamu še poseben namen. Hoče pokazati Ho Ci Minh, da resno misli na mir in da ne smatra razgovorov v Parizu za mrežo, kamor naj bi se ujela rdeča vietnamska diplomacija. Nova taktika v vojskovanju v Vietnamu ima morda še drugo ozadje, ki nanj ne mislimo.

Naj presojamo položaj v Vietnamu, kakor hočemo, še zmeraj drži, da Amerika zmaga tam na vojaškem polju — ako se namreč hoče vojskovati —, doživlja pa poraze na političnem, ker njen zaveznik — saigonska vlada — ni na političnem polju dorastel spetnosti vietnamskih komunistov. Naša administracija se za to ni zmenila. Je odrejala svojo vojaško taktiko v Vietnamu brez ozira na vse politične poraze, kar jih je doživela saigonska vlada. Resda je saigonska vlada zmeraj obetala uspehe, ni pa bilo treba imeti posebne pameti za ugotovitev, koliko so vredne obljube saigonskih politikov.

Nekaj znakov kaže sedaj, da se začenja taktika našega vojskovanja v Vietnamu premikati z mrtve točke. Kratko povedano: ameriška vojaška taktika naj se ravna po političnih uspehih saigonske vlade. Dokler saigonska vlada ne začne resne politične akcije proti vietnamskim komunistom, tako dolgo se bodo tudi ameriške oborožene sile omejevale na defenzivne operacije proti rdečim četam.

Ta nova taktika bi nas močno približala resnim razgovorom o premirju. Najprvo bi se v notranjosti Južnega Vietnama jasno pokazalo, kje vlada saigonski režim in kje Hočiminhovi pristaši. Bila bi to zanimiva razmejitve ozemlja med saigonsko in partizansko upravo, ki bi njene stvarnosti ne mogla oporekati niti saigonska vlada. Seveda bi se pri tem pokazalo posebno nazorno, kako malo ozemlja je pod saigonsko kontrolo. Važnejša bi bila ugotovitev, koliki odstotek prebivalstva živi pod saigonsko upravo. Vse to bi močno olajšalo razgovore o premirju.

Račun za tak razvoj državljanske vojne v Vietnamu bi seveda plačali saigonski politiki. So sami krivi. Po padcu diktatorja Diema so imeli dolga leta priliko, da svojo domovino organizirajo kot državo s svobodno demokracijo, stori pa niso na tem potu ni enega resnega koraka.

Čutijo, da jim sedaj začenja teči voda v grlo. Iz Saigona prihajajo poročila, da se združujejo politični sovražniki in tekmeči, ki preje o takih vezah niti misliti niso hoteli. Še celo generali se menda resno pečajo z mislijo, da bi pomagali organizirati stranko narodne edinosti, ki bi seveda v njej oni komandirali, četudi morda le za kulisami. To so pa prazne marnje.

Naravno je, da mora človek zeleti, da bi se taki poskusi, narejeni ob 12. uri, posrečili in da Južni Vietnam ne bi tako hitro padel v roke Hočiminhovemu režimu. Skušnje z vietnamsko politiko zadnjih 30 let nam ne nudijo temelja za tako upanje. Tudi to moramo resnici na ljubo priznati.

Nova taktika v vojskovanju se bo seveda le postopoma razpredla v vsej notranjosti Južnega Vietnama. Morda jo bodo komunisti skušali preprečiti, ako jim bodo to narekovali politični interesi. Pa se jim to brez a m e r i š k e g a pristanka ne bo posrečilo. Povezanost ameriških vojnih operacij s saigonsko politiko v obliki, kot se pojavlja sedaj, je namreč tudi zanje nekaj novega in verjetno nepričakovanega. Žilica jim ne bo dala miru da, ne bi nanjo reagirali.

I. A.

BESEDA IZ NARODA

Oh svežem grobu Ernesta Terpina

Euclid, O. —

Po svobodi je hrepenelo,
po luči, sreči ti srce.
K resnici priti je željo —
izpolnil Bog ti je želje!

Zdaj bivaš vrh višave jasne,
tam sonce sreče ti ne ugasne,
kjer ni mraku, kjer ni noči;
resnice sonce ne stemni.

Tam rešen reve si in teže,
tam prost skušnjav in zmot.
Nobena spona te ne veže,
voliš si — čas, kraj in pot.

Simon Gregorčič: "Grobnik spomenik prijatelju"

Na potu domov s tritedenskega potovanja po Evropi smo čakali na "Kennedy Airportu" na letalo, da nas ponese domov v Cleveland. Sopotnica ga. Kokljeva je od tam telefonsko klicala svoje, ki so ji povedali — da je umrl Ernest Terpin. Vse, ki smo ga poznali, je iznenadila ta vest. Spomnil sem se ga v Monseratu, Spanija, — kamor je imel namen iti na jesen, — z razglednico. Mislim, da jo je dobil, ne dvomim, tudi misli na kraj, kamor je bil namenjen. — Zdaj se je preselil tja, od koder ni več zemskih romanj; zanj je poslednji romanj v večnost zaključilo potovanja.

Ne spominjam se, kdaj sem ga prvič srečal v Collinwoodu pri fari Marije Vnebovzete. Se dobro mi je v spominu igra Gogoljev "Revizor" v režiji pokojnega Rev. Milana Slajeta, kjer je pok. G. Terpin imel vlogo, ki jo je dobro rešil. Poleg Martin Rakarja, ki so mu bile povsod dane glavne vloge, so nastopali sedaj že vsi pokojni: John Tomažič, Frank Drašler, Alois Žužek, Leo Kaušek, Matt Grdina itd. Od istega časa sem vedel ali nam bil pri "Iliriji", dramatičnem društvu, povezan z njim. Poznal sem ga kot izobraženega moža in čeprav se vselej v vsem nisva strinjala, sem ga globoko spoštoval. Še bolj sva navezala stike, ko smo pred 3 leti skupaj pod vodstvom Franka Sfiligoja romali k St. Anne de Beaupre v Kanado. Nepozabno mi je to potovanje in seznanitev z Vinkom Sfiligojem (bratranec voditelja Franka). S pokojnim Ernestom sva imela skupno sobo v Quebecu. Marsikaj mi je zapupal, tako da mi je znano njegovo težko življenje in teža križa, ki ga je vdano nosil do smrti.

Na lanskem potovanju in romanju po Evropi sem imel priliko s tritedenskim bivanjem z njim še bolj spoznati njegov značaj. Bil je nam vsem dober družabnik, ki smo bili veseli njegove navzočnosti; kljub teži življenja 80 let je bil vedno dobro razpoložen. Smejali smo se, ko nam je pripovedoval, kaj se mu je prigodilo v Parizu v hotelu, ko smo tam živeli. Kjer so bile kopalne "bath top" starinske in zelo globoke, je rekel: "Notri sem še kar lahko šel, težave pa so bile kako priti iz nje... Mnogo je pisal. Zdi se mi pa, da bo naj-

zaj ne bo." Z njim je živelj katoliških Slovencev zožil svoj krog. Umrl je, ki ni bil le po priimku, tudi po življenju — Terpin. — Če sem v uvodu povzel Gregorčičevo besedo, naj z njo tudi njemu v spomin z Gregorčičevu končam:

Čemu mi na grob kamenit
spomenik?
Da bele kosti bi mi tlačil?
Saj breme ko kamen neznošno
težak
do konca življenja sem vlačil.

M. T.

Športni klub vabi na piknik

Cleveland, O. — V zadnjih tednih smo se skrbno pripravljali na naš piknik. Sedaj, ko je že vse pripravljeno in urejeno, moramo še uspeti v najvažnejši nalogi: povabiti in pridobiti čim več ljudi, da pridejo v nedeljo na Slovensko pristavo.

Namen Slov. športnega kluba je vedno bil združevati v prijateljskem duhu in športnih odlikah. Lep primer takega prizadevanja je vsakoletna tekma v odbojki med kanadskimi gosti in našimi fanti. Kot športniki častno priznamo naše poraze v zadnjih letih, letos pa smo se za trdno odločili, kanadskim prijateljem pokal odvzeti.

Saj veste, da nobena tekma ne užge in se ne razvname, če ni "navijačev" in številnih gledalcev, ki svoje požigajo.

Upamo torej in se zanašamo, da bo naš piknik v nedeljo res privabil številne prijatelje na Slovensko pristavo.

Maria Melaher

IZ NAŠIH VRST

Akron, O. — Cenjena uprava! Hvala za obvestilo. Danes Vam prilagam ček za enoletno naročnino. Z Ameriško Domovino smo zelo zadovoljni, tudi moj mož jo zelo rad čita. Se nama je res priljubil ta list in bi nam bilo težko brez njega. Hvala uredništvu in vsem, ki pomagajo z novicami. Lepo Vas pozdravljam. Ljudmila Sljucic

Rye, Colo. — Spoštovani! Prosim, oprostite moji zamudi. Prilagam ček za celo leto. List redno prejemam in sem z njim zadovoljen. S spoštovanjem Vas pozdravlja Stefan Zorc in družina.

Cleveland, O. — Draga Mrs. Debevec! Zopet je minilo leto dni in zato prilagam naročnino za eno leto naprej. Ameriška Domovina mi je v uteho in tolažbo zdaj na stare dni. Pozdravljam vse v uredništvu. Joe Hrovat

Parma Hts., O. — Draga Mrs. Debevec! Priloženo pošiljam celoletno naročnino za Ameriško Domovino in upam, da boste v redu prešli. Z velikim zanimanjem sem brala popise dr. F. Kerna, menda zato, ker sem tudi jaz od tam doma. Potem pa še neki duhovnik, pa se trenutno ne spominim njegovega imena, je Gorenjec, pa je služboval v ribniški fari. Sedaj živi nekje v Kaliforniji. Kar takile pišejo, je res zanimivo brati. Posebno sem rada čitela pisanje pokojnega Ernesta Trpina. Čas res hitro beži, saj je letos minilo že 16 let, odkar je umrl Mr. Jakob Debevec, pa ga še vedno pogrešamo. Naj mu bo blag spomin in Bog naj mu da večni mir! Vam, Mrs. Debevec, pa želim zdravja in Vas pozdravljam. Frances Prhne

Toronto, Ont. — Spoštovani! Najlepša hvala za opozorilo, da mi ta mesec poteče naročnina za Ameriško Domovino. Tu Vam prilagam nakazilo, da poravnam naročnino za eno leto naprej. Sem zelo zadovoljen z

Ljubljanski notranji minister o politični emigraciji

V preteklem mesecu smo na kratko omenili razburjenje, ki ga je povzročil pri Sv. Gregoriju na Dolenjskem obisk g. Vinka Levstika, slovenskega hotelirja v Rimu, glavnem mestu Italije, v avtomobilu nekega ljubljanskega ministra. V zvezi s tem je staval poslanec Cene Matičič v ljubljanskem parlamentu notranjemu ministru vprašanje, kako je bilo mogoče, da je V. Levstik prišel v Slovenijo, ne da bi ga prijeli zaradi njegovih dejanj med drugo svetovno vojno in revolucijo. Prav posebno je hotel vedeti, čigav je bil vladni Mercedes, v katerem se naj bi bil V. Levstik pripeljal v Sv. Gregor. Notranji minister Slavko Furlan je odgovoril na vprašanje poslanca C. Matičiča 28. junija 1968. Odgovor priobčujemo po poročilu v ljubljanskem listu Delo 29. junija 1968.

S. Furlan je dejal, da je treba v odgovoru na postavljena vprašanja odgovoriti nekoliko kompleksneje. Slovenska politična emigracija je bila vseskozi podvržena procesom politične, moralne in ekonomske diferenciacije. V skladu s tem se je spreminjal tudi odnos njenih posameznih delov oziroma skupin do socialističnega družbenega sistema pri nas. Prvotna ekstremna sovražna usmerjenost proti Jugoslaviji je s popuščanjem hladne vojne izgubljala pozicije in je večji del politične emigracije kaj kmalu prerasel v ekonomsko kategorijo, v bistvu v izseljence. Preostali manjši del bivših politikantov in pa tistih, ki so med vojno zagrešili hudodelstva, tudi ni ostal homogen in se je še zlasti po sprejetju zakona o amnestiji v letu 1962 vse bolj diferenciral. Večji del te slovenske politične emigracije priznava realnost družbeno-političnega sistema v Jugoslaviji, ker je spoznal njegovo trdnost in življenjsko moč in zato tudi išče stičnih točk ter želi urediti svoj odnos do domovine, drugi, manjši del, pa je še vedno ostal na prvotno ekstremnih in sovražnih pozicijah.

Politično neoportuno bi bilo, je dejal Slavko Furlan, če bi imeli glede na tak položaj enak odnos do raznih grupacij politične emigracije. Uspehi, ki jih Jugoslavija dosega na notranjem in mednarodnem področju, pozitivno vplivajo na procese v smeri vse večjega razkrajanja ekstremističnih grupacij, realiste med politično emigracijo pa spodbujajo med drugim tudi k ureditvi osebnega statusa in odrosa do Jugoslavije nasploh. Pri tem nastajajo določene težave pri obravnavanju posameznikov, pri katerih kazenska odgovornost za dejanja med vojno ni bila ugotovljena v sodnem postopku, dokumentacija pa je ne popolna, možnost ponovnega dokazovanja krivde pa je zaradi časovne odmaknjenosti znatno otežkočena.

S. Furlan je pristavil, da republikemu sekretariatu niso znani ukrepi naše konzularne službe v Rimu v zvezi z Levstikovo prošnjo za državljanstvo. Povem pa lahko, da je pri zveznem sekretariatu in republikem sekretariatu za notranje zadeve v postopku Levstikova prošnja za izpis iz jugoslovanskega državljanstva.

Naše stališče do te prošnje je negativno. Kolikor nam je znano, je nadaljeval S. Furlan, pristojni pravosodni organi doslej niso sprožili postopka za izročitev Vinka Levstika kot vojnega zločinca. In na koncu je dejal S. Furlan, da sta republikem sekretariat za notranje zadeve in republiko javno tožilstvo storila korake, da se vprašanje vojnih zločincev v skladu z zakonom o amnestiji in z novelo zakonika o kazenskem postopku ponovno pregleda ter dosežejo ustrezne dopolnitve in popravki.

Frank Brence.

Waukegan, Ill. — Drago uredništvu! Prav lepa hvala za Vaše prijazno obvestilo, da mi bo naročnina kmalu zapadla. Takoj se odzivam in Vam priloženo pošiljam celoletno naročnino.

Ameriška Domovina se mi je v teku let tako priljubila, da bi bil zelo težko brez nje. Navdil sem se na list, na njegovo vsebino, na zanimive splošne novice in na prijetne dopise naročnikov. Zelo toplo ga priporočam vsaki slovenski katoliški družini!

Cenjeno uredništvu in vse drage naročnike lista prav pri srčno pozdravlja naročnik Frank Bublich

D. RAULJEN:

Mrtvi ognjenik

"Tak tako, zdaj vem vse. Je Peter še pri hiši?"

"Se, gospod župnik."
"Oba prepestim, da bo mir za večne čase. Kaj praviš, Agata?"

"To bi bil pravi blagoslov za našo hišo."

"Se eno, Agata! Ali se je že kaj razvedelo? ... Nu, ti veš, kaj mislim vprašati."

"Ne bi rada dolžila po krivem, gospod župnik."

"Sodišče ima vso grdobjo v rokah, Agatka. Zandarji pridejo na Smrekovec, po žensčino, ki se mi je tako grdo izpozabila. Zandarji, Agatka!"

Agatka je sočutno gledala gospoda župnika, ki se je zdajci razvnel.

"Ti mi boš povedala, kaj ne, Agatka, vse mi boš povedala, kar izveš! Pomisli, Agatka, taka fara z znamenito božjo potjo — ali ni prepozno? In zdaj naj se razve po dolini in med romarji in drugod po svetu, do samega škofa lahko pride taka novica, — kaj bo pa potem, Agatka, premisli!"

Glas gospoda župnika je bil naenkrat tanjši in tožej in Agatka je bila presunjena. Oči so se ji orosile.

"Naj bo zaenkrat dovolj o tem!" je rekel župnik in položil pest na mizo. "Zdaj pa h gospodarju!"

Trdo je stopil skozi vežo in zavil v čumnato. Lenka in Agatka sta ga spremili do vrat. Lenka je še videla, da sta se župnik in gospodar spogledala tako presenečena kakor dva odtujena znanca, ki se iznenada srečata v sejmškem vrvežu. Pogrešala sta se, ni dvoma. Marsikaj sta si lahko očitala, med njima je bila mračna senca oholosti in

pridržane mržnje. Zdaj pa sta se naenkrat spet zblížala.

Gospodinja, ki se je bila prej potuhnila, kakor da ni čula priti župnika k hiši, se je zdaj z vne-mo trudila, da obriše stol, na katerem je prej sama sedela. Župnik je sedel k zgavljavi. Art-nik pa se je že vzpel na rob postelje.

"Le mirno, Artnik, zdi se mi, da že vse vem!"

"Že dolgo sem vas pogrešal," je rekel Artnik, kakor da ga je ta dan minila vsa bahavost. Skoraj skesano je govoril.

"Bog je zapovedal, da pridem, Artnik! Poslal me je bil k Čred-niku, ki se mu ure iztekajo. In mi je naročil, naj se zglašim tudi pri vas, ki ste še polni življenja, a je vendar tudi treba, da čujete mojo besedo."

"Vsi pojdemo za Črednikom," je rekel Artnik. Župnik je začu-deno pogledal. Ali je to še prej-šnji Artnik, ki se ni bal ne hudi-ča ne birača?

"Vsi... to je res," je nato župnik važno prikimal. "Vprašajmo se samo, kdaj in kako bo-mo nekoč stopili pred Sodnika!"

Zenske so zaprle vrata za se-boj, župnik in Artnik sta ostala sama. Potekala je ura, onadva pa se še nista do kraja izgovori-la. Okna so bila zaprta, prisluš-koval pač ni nikdo. Od zunaj so prihajali v čumnato glasovi in sproti sporočali vse, kar se je

godilo daleč okrog domačije. Čez strmine so zapenjeni pari konj ob hrupnem priganjanju voznikov vlačili težko naložene dvokolne vozove svežega sena in ga vsakikrat zapeljali naravnost na pod. Cela truma ljudi je bila goreče na delu. Šum poletnega življenja je silil skozi zaprta okna, za katerimi je gospodar velike domačije, doslej še nikoli upognjen, iskal že tako dolgo željenega pomirjenja s tem, da se je z župnikom razgo-voril o prav vseh skrivnostih, ki jih je imel doslej zaklenjene v poslednje predalčke svoje vesti. Ko sta se do kraja zgovorila, je Artnik vstal s postelje, kakor da je vse skupaj bila le komedi-ja. Naenkrat je bil čudno poži-vljen, ne sence pobitosti ni kazal. V začudenje vseh treh žensk, ki so si bile v tem dale opravka v kuhinji, da bo vse na mestu, ako se gospod župnik razgleda po hiši in okrog nje, sta župnik in gospodar družno kakor kdaj prejšnje čase prišla v vežo.

"Se malo se pomudite!" je vabil Artnik.

"Dolžnosti me kličejo, kakor vas!"

In vendar se je moral župnik še pomuditi.

Ne Lenka ne Agatka nista mogli zadržati Petra, da ne bi stopil iz kuhinje, bratu in žup-niku pred oči.

Nemo so se vsi trije spogle-dali. Potem je izpregovoril žup-nik, ker se je pač spodobilo, da reče prvo besedo.

"Čudne reči čujemo, Peter, čudne reči... Ali si prišel do-mov po tolažbo ali po zdražbo?"

"Hotel sem prvo, našel sem drugo, gospod župnik. Pa saj že grem in se ne vrnem. Vpričo vas prisrzem, da se ne vrnem."

"Ne velja tvoja prisreza, Pe-ter! Ne velja, ker nisi stanoviten človek... in čemu bi tudi pri-segal! Ne, Peter, nikdo te ne podi zdoma, samo če bi hotel ostati in ko ne bi bil domu v spotiko. Tebe pa žene nemirni duh po svetu. In če nimaš nikjer obstanka, vsaj kadar prideš do-mov, ne razdvajaj in ne kuj nesreče, Peter! Posvečen je prag vsake domače hiše. Mar bi se

ti, ki si romar in vojvoda, rajši pokrižal, kadar stopiš na domači prag, potem ne bi bilo hudobne misli v tvojem srcu in bi našel tolažbo namesto zdražbe."

Spokorno je stal Peter pred župnikom, ob svoj dolgi kol se je uprl, v tla se je zagledal. Z glavo je odmajal in rekel samo: "Na-a!" Vedela sta župnik in gospodar: vse je bilo lepo pove-dano in Petru na srce položeno, zaleglo pa ne bo niti toliko, kolikor je črnega za nohtom. Peter je premišljal, ali bi prebrisano udaril na tisto plat, da bi se iz župnika ponorčeval. Pa je rajši obrnil po romarsko. Počasi so se mu zganila usta.

"Jaz sem ladja," je začel, ka-kor vselej v težavi in stiski,

V blag spomin

PRVE OBLETNICE, ODKAR JE UMRLA NAŠA LJUBLJENA SOPROGA, MATI IN STARA MATI TER SESTRA

Marija Gorše

ki je odšla k Gospodu 18. julija 1967.

V tihem grobu že počivaš celo leto dni, Tvoj spomin pa v naših srcih vedno bolj živi!

Zvesto smo Te vsi ljubili, na Te ne bomo pozabili. Enkrat pa bomo združeni veselje rajsko uživali!

žalujoči: Soprog IVAN; SINOVI IN HČERKA; VNUKI IN VNUKINJE; SESTRA IN BRAT.

Cleveland, O., 18. julija 1968.

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

TOOL AND DIE MAKERS

IMMEDIATE OPENINGS

Experienced on Progressive and Compound Dies.

Mandex Mfg. Co., Inc.

2614 W. 48th St., Chicago (138)

Set-Up Man Punch Press Dept.

IMMEDIATE OPENINGS

Experienced on Progressive and Compound Dies.

Mandex Mfg. Co., Inc.

2614 W. 48th St., Chicago (138)

MLADA, PA IZKUŠENA—Annemarie Huste, 24 let, bivša kuharica Jacqueline Kennedy, je izkušena v svojem poslu, kar je dokazala s pripravo svoje lastne kuharske knjige.

MAHATMA GANDI — Nedavno je predsednik H. Wilson odkril v Londonu kip Mahatme Gandija, znanega nekdanjega indijskega vodnika.

PO MEHIŠKO — Ameriški poljedelski tajnik Orville Freeman si je na ogledu razstave živine v Mexico Cityju v Mehiki dal na glavo mehško pokrivalo.

"ladja na valovih širnega morja. Jaz bi rad v domači pristan, toda mene valovi mečejo stran, daleč stran..."

"Že prav, Peter, že prav," se je posmešnil župnik. "Saj te razumem in poznam, Peter! Zdaj se kar brž odloči: ali ostaneš ali kar brž nazaj na svoje morje..."

"Grem!" se je odločil Peter. "Z jezo pa ne pojdeš odtod. Mar imaš hromo desnico?"

Peter je voljno izprožil roko in rekel bratu: "Daj, izkaži se!" "Le!" je prikimal župnik in nagnil glavo.

Artnik se je obotavljal le za trenutek. Potem je segel bratu v roko.

"Tak torej ne ostaneš?"

"Ne morem. Ni mi obstanka."

"Pa pojdi v božjem imenu in se vrni, kadar te bo spet sila trla."

Peter ni odgovoril. Samo od-mahnil je z roko, potem se je obrnil, da pri priči zapusti domačijo.

"Na Boga ne pozabi, Peter!" ga je opomnila Agata.

"Jaz da bi ga pozabil? Samo njemu služim, kakor ti, Agata!" se je skoraj užaljeno obregnil Peter.

"Ni pravična in poštena taka služba!" je oporekla Agata. "Mar bi doma ostal, za delo poprijel, pa zraven pokoro delal, to bi veljalo več kakor vse tvoje procesije."

Prisluhnil je Peter, prisluhnil župnik, prvi je odkimal, drugi prikimal.

"Niste me spoznali!" je užaljeno rekel Peter. "Zato ne ostanem. Vi po svoje, jaz po svoje. Zdravi!"

"Se me boste videli, zbogom!" se je priporočil župnik za pri-

hodnjič in stopil za Petrom. Spustila sta se kar po senožeti. Župnika je naganjala strmina, da se je lovil z rokami kakor utopljenec. Peter pa je varno stopal, previdno zastavlja pete v prkho zemljo. Ljudje pri spravi sena so gledali za njima, najdlje pa ju je z očmi zasledoval Artnik. Stal je pri ograji za lipo in se zamislil. Se nikoli ni bil privihral Peter tako razdivjan kakor je prišel davi, še nikoli ni izustil očitka, ki je Artnika tako zaskelal, da bi imel rajši, če bi mu kdo z nožem zarezal rano. Pred oči mu je živo stopil nesrečni dogodek pred petnajstimi leti. Menil je takrat ko se je vnovič oženil, da se bo vse lepo zacelilo.

(Dalje prihodnjič)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

NAROČITE SI

DNEVNIK

AMERISKO DOMOVINO

NAJVEČJI

SLOVENSKI

DNEVNIK

NAROČAJTE

TISKOVINE PRI

AMERISKI DOMOVINI

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

PLANO, ILL. — Route 34. Business on ground floor. 3 offices. 3 room deluxe apt. on 2nd floor. 3 yr. old bldg. Avail. now. \$42,500. 553-7725. (139)

KNOX, INDIANA — By Owner — Year 'round mod. home with 2 adj. ex-lge. lots. 2 bdrms., tile bath and shower, city sewers and gas heat. Conv. loc. to everything. Best cash offer. Immed. possession. Write: J. Kennedy, 1450 Thorndale, Chicago, Ill. 60626. (140)

INCOME PROPERTY — By Owner — 2 flat frame. 1-7 & 1-6. On lge. lot with 4 rm. cottage & 2-car gar. Conv. loc. to everything. \$18,000. Call 927-3989. (139)

SOUTHWEST — By Owner — Custom built brick, 25 by 55 ft. 3 bdrms., tile bath, mod. kit. with dinette, air cond., Hawaiian bsmt., 2-car gar. Conv. to everything. \$31,500 firm. Call 582-8779 after 6 p.m. (138)

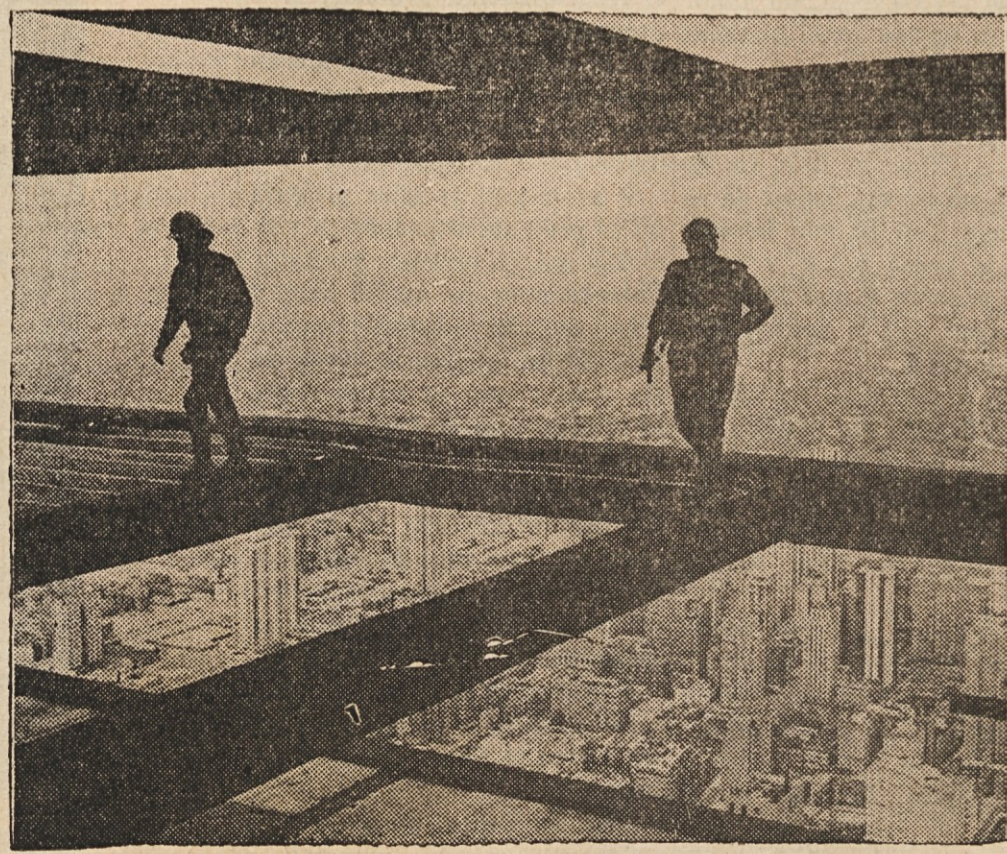
North

INCOME PROPERTY — By Owner — 4 apartments. Brick. Conv. to everything. 2-4's, 2-5's. Enclosed porches, gas heat. Good cond. and neighborhood. Low \$40's. 878-2387. (139)

BUSINESS OPPORTUNITY

DRIVE-IN — By Owner — Truck Stop. Southeast side. \$35,000 or best offer. RE 1-1548 (138)

GRILL & BILLIARD ROOM — BY OWNER — Well established. Good location. North side. Operates 7 days. 334-9342 (139)

NEVARNO SPREHAJALIŠČE — Delavca gresta po močnih traverzah 90. nadstropja nove 100-nadstropne zgradbe John Hancock Centra v Chicagu. Pogled na mesto kaže, da sprehanje v tej višini ni posebno varno.